

ಡಾ. ಗಾಂಥೇರ್ ಭಾಯಿ. ಅವರು ತಮ್ಮ
ಚೀಲವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೃಷಿರಿಯ ರಾಮಿಗೆ
ಹೆಚ್ಚೆಹಾಕಿದರು. ನಾನೂ ಅವರನ್ನು
ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೆ. ಹೃಷಿರವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದ.
ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗಳು ಹಿರಿದಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.
ಡಾ. ಗಾಂಥೇರ್ ಭಾಯಿ ಕಿಂಚಿತ್ತಲ್ಲ ಶಬ್ದ
ಮಾಡದೆ ಹೃಷಿರಿಯ ಮಂಚದ ಬಳಿ ಸಾಗಿದರು.
ಯಾವಾದೋ ಪ್ರಾಚ್ಯವಸ್ತು ಮುಟ್ಟಿರುವಂತೆ
ಹೃಷಿರಿಯ ಪೈಜಾಮ ಶರೀರನ ತೊಳುಗಳನ್ನು
ಮೆಲ್ಲಗೆ ಭುಜಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮೇಲೆರಿಸಿ
ಮಂಚಿಸಿದರು. ಅವರು ಮಂಚಿದಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು
ದೂರದಲ್ಲಿರುವದು ನಾನು ಗಮನಿಸಿದೆ.
ಡಾಕ್ಟರ್ ಗಾಂಥೇರ್ ಭಾಯಿ ಹೃಷಿ
ಪೋಷನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ‘ಹೃಷಿ ನಾನು
ನಿನಗೊಂದು ಇಂಜೆಕ್ಷನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅಂತಾ
ನೋವೆನೂ ಅನಿಸೋಲ್ ನೇನು ಮಾತ್ರ
ಕಿಂಚಿತ್ತಲ್ಲ ಮಿಸುಕಾಡಬಾರದು. ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ
ಮಾಂಸವಿಂಡಗಳನ್ನು ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಬೇಡ.
ಸಡಿಲವಾಗಿರಲಿ...’

ಹೃಷಿ ಪೈಜಾಮ ಸಿರಿಂಜನ್ಸೇ ನೋಡತೋಡಿದೆ. ಗಾಂಥೇರ್ ಭಾಯಿ ತಮ್ಮ ಬ್ಯಾಗಿನಿಂದ
ಒಂದು ರಬ್ಬುರ್ ಓಗ್ಗಬನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಲುಗಾಡದಂತೆ ಹೃಷಿರಿಯ ಭುಜಕ್ಕೆ
ಕಟ್ಟುಹಾಕಿ ಸ್ವಿರಿಟನ್ನು ಸವರಿದರು. ಹತ್ತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗಿತ್ತು ಸಿರಿಂಜನ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.
ಅದನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಳದಿ ದ್ವಿವನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿದರು. ರಬ್ಬುರ್
ಓಗ್ಗಬ್ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹೃಷಿರಿಯ ನೀಲಿನರ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.
ಹೃಷಿರಿಯ ಮುವಿದಿಂದ ಚೆವರು ಬಿಸಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಗಾಂಥೇರ್ ಭಾಯಿ ಕೊಂಚವೂ
ಮಿಸುಕಾಡದೆ ಹೃಷಿಗೆ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಚುಳ್ಳಿದರು. ಹೃಷಿರಿಯ ಕಣ್ಣಿಗಳು ಮಾಡಿಗೆ ನೆಡಿದ್ದವು.
ಕಲ್ಲಿನ ಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿದ್ದ ಹೃಷಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಡಾಕ್ಟರರ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಸಿದ.

‘ಮಿಸ್ಟರ್ ಪೈಜಾಮ ಇನ್ನು ನಿಶ್ಚಿಯರಾಗಿರಿ. ಇನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿದರೂ ಏನೂ ಆಗೋಲ್.
ಆದರೂ, ಹಾಗೆಯೇ ಅಲುಗಾಡದೆ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರಿ. ನಾನು ಈಗ ಬಯತ್ತೇನೇ.’ ಅವರು ತಮ್ಮ
ಬ್ಯಾಗನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೊರನಡಿದರು. ನಾನು ಅವರನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೆ. ‘ಡಾಕ್ಟರ್, ಹೃಷಿ ಈಗ
ಸುರಕ್ಷಿತ ಎನ್ನಬಹುದೇ?’ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

‘ಇಲ್ಲ’ ಡಾ. ಗಾಂಥೇರ್ ಭಾಯಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ತುಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಅವರು
ಹೊರಡಲಣಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದ್ದೇ.

‘ಪಕೆ ಡಾಕ್ಟರ್, ಪ್ರತಿರೋಧಕ ಹಳತಾಯ್ದೆ?’ ನಾನು ಆತಂಕಿಸಿದೆ.

‘ಹಾಗೆನಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವನ ಜೀವ ಉಳಿಸಲಾಬಹುದು, ಇಲ್ಲದಿರಲಾಬಹುದು. ನಾನು

ಹೃಷಿ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ
ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದೆ. ಅವನ
ಮುಖ ಬಿಳುಕೆಕೊಂಡಿತ್ತು
ಮತ್ತು ಅವನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ
ಚೆವರು ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವನು
ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದ. ನಾನು
ಅವನಿಗೆ ಧೈಯು
ತುಂಬವನಂತೆ ಮುಗ್ಗಳ್ಳುಕ್ಕೆ.
ಡಾಕ್ಟರ್ ಗಾಂಥೇರ್ ಭಾಯಿ
ಮಂಚದ ಕೆಳಗೆ
ಕುಕ್ಕರುಗಾಲಿನಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು...

